

Kapitola devatenáctá

ŽIVOT PO LIDSKÉM ŽIVOTĚ

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 459 – 467, 19. kapitola.

Dne 9.dubna 1988 v 6:00 hodin ráno bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí :

„Při pohledu na zjevená fakta o lidském životě je zřejmé - a ať se to znovu zopakuje - že lidský život není to, co si lidští tvorové o něm myslí. Ovšem tím, že lidští tvorové jsou typicky lidskými, nikdy nebyli a nejsou schopni dojít k jakékoli sjednocující a jednotné teorii o svém vlastním životě. Četné rozporné a nesmiřitelné teorie o původu života a podstatě lidského života, existující vedle sebe na vaší planetě, jsou dobrým příkladem pro tuto situaci. Avšak žádná z těch teorií se ani trochu nepřibližuje pravdě.

Předmět této kapitoly je dvojitý: Jedním je zjevení o údělu či osudu lidských tvorů hned po té, co opustí svou planetu, čili - jak říkají - až zemřou. Druhý je odpovědí na otázku, co se stane s lidským životem, či přesně řečeno - s lidskými tvory, kteří byli specificky zfabrikováni, aby byli lidskými tvory, až bude negativní stav a lidský život eliminován. Jak si pamatujete z knih „Poselství z nitra“ a „Kdo jsi a proč jsi zde ?“, ne všichni lidští tvorové na planetě Nula jsou skutečně lidskými tvory. Mnozí přítomní na vaší planetě přijali lidský život a lidskou formu za určitými důležitými duchovními účely. Naproti tomu byli mnozí lidští tvorové, vlastně většina z nich, zfabrikováni pouze pro jeden účel: Nebyli ničím jiným než typickými a specifickými lidskými tvory.

V případě těch, co nejsou lidskými tvory a kteří dočasně přijali lidský život a jeho formu za účelem svého poslání na planetě Nula, je situace zjednodušena. Po ukončení svého poslání, ať je to cokoli, a po opuštění planety Nula navrátí se na místo, do stavu či kondice, z níž se vtělili na vaši planetu. Tento návrat po smrti jejich lidského těla není okamžitý. Než se dostanou na svou domácí základnu, budou muset projít údobím něčeho, co vy byste pojmenovali karanténou. Podstoupí zvláštní typ duchovního „vykuřování“, při němž se u nich odstraní všechna špína, všechny jedy a nákazy typického a specificky lidského života a kdy dojde k důkladné očištění a umytí všeho, co je povahy lidské. Pak se navrátí do své vlastní společnosti a připojí se ke svému lidu. Proces vykuřování, vyčištění a očištění se vskutku odehrává u těch, kdo přišli z pozitivního stavu a také se tam vracejí, ať je to duchovní svět či intermediální svět. Ti, co přišli z fyzického vesmíru pozitivního stavu, nevrátí se zpět na svou fyzickou planetu, nýbrž buď do mezisvěta duchů, nebo do duchovního světa, souvztažícího s jejich fyzickým světem.

Schéma 1

Situace je odlišná u těch ne-lidských tvorů, kteří na sebe vzali lidský život a jeho formu kvůli poslání z různých pekel nebo jiných oblastí zóny vymístění. Ti neprocházejí procesem vykuřování, vyčištění a očisty. Na místo toho se získaná lidská přirozenost inkorporuje do jejich po-lidského života takovým způsobem, aby se stala intergrální částí dřívější přirozenosti v transmogrifikované kondici. Slovo „transmogrifikované“ v této souvislosti značí odstranění jakýchkoliv pozitivních elementů, získaných během jejich života na planetě Nula, a extrahování všeho negativního a nanejvýš specificky lidského (ve smyslu negativním) a zkombinováním toho všeho s jejich původní vlastní přirozeností. Toto je typem zvráceného „vykuřování“, „vyčištění“ a „očistování“. Výsledkem této kombinace je získání daleko horší, ošklivější a zlořádnější démonické přirozenosti, jež se pak použije v duchovní válce proti pozitivnímu stavu.

Jedním z mnoha důvodů, proč se negativní entity z pekel a jiných oblastí zóny vymístění inkarnují na planetě Nula, je získání nějakých elementů lidské přirozenosti, aby se tak staly více zlými a účinnějšími bojovníky v zápase proti Pánu Ježíši Kristu a všem těm, kdo se nacházejí v pozitivním stavu.

Inkarnace na planetu Nula vytváří ovšem pro negativní entity určité riziko. Vždyť donedávna se vtělilo na vaši planetu mnoho pozitivních entit. (Počínaje tímto momentem nikdo nebude mít dovoleno vtělovat se na planetě Nula ze žádných oblastí pozitivního stavu. Kdokoliv se rodí na vaši planetě počínaje tímto datem, to jest datem přepisování knihy, což je 1. července 1988 ve 3:08 odpoledne čili v 15:08, rodí se buď jako typický lidský tvor, nebo je inkarnací nějaké zlé entity, přicházející z určitých oblastí pekel a zóny vymístění.) Takže tito démonové v lidské formě jsou vystaveni přímo vlivu poslanců pozitivního stavu v lidské formě a riskují být navždy ztraceni pro negativní stav tím, že by konvertovali do pozitivního stavu s pomocí agentů pozitivního stavu. Tento risk stojí za to, aby byl podstoupen, protože když uspějí v jejich poslání, získají po návratu neobyčejnou moc a schopnosti zla, jaké jim dosud nebyly přístupny. Avšak vyslanci pozitivního stavu jsou vystaveni stejnému riziku. Dostávají se do nebezpečí korupce ze strany negativního stavu a lidské přirozenosti a velmi často ztrácejí svůj původní pravý nadhled a dočasně podlehnou pokušení a slibům negativního stavu.

Schéma 2

V obou případech - jak při konverzi negativních entit v lidské formě do pozitivního stavu, tak i pozitivních entit v lidské formě do stavu negativního - není tento proces tak obtížný, jak se zdá. Musíte si pamatovat, že nikdo z nich nemá vědomou znalost či paměť o tom, kým jsou, odkud přišli, či jaký je účel jejich přebývání na planetě Nula. Jak víte, tato okolnost je jediný způsob, jakým se vstupuje do lidského života a prožívá, co je to být typicky lidským tvorem. Jakýkoliv jiný způsob by nebyl způsobem lidským. Takže jsou v plné nevědomosti o těchto faktech, oba druhy těchto ne - lidí v lidské formě se mohou snadno zviklat tím, či oním směrem. Vždyť - konec konců - mají všichni v sobě plně zachovanou svobodu volby a schopnost se změnit. Jak si vzpomínáte, tyto dvě schopnosti tvoří základnu pro jakýkoliv život, bez ohledu na to, jaký je to druh. Zopakujeme: Život v jakékoliv formě a stavu, ať je to život pozitivní, negativní či lidský, je naprosto nemožný bez těchto dvou stavebních kamenů života.

Nicméně jsou lidští tvorové na planetě Nula většinou pravými lidskými tvory. Byli zrozeni jenom za jedním účelem - být lidskými tvory a podávat příklad typické a zvláštní lidské přirozenosti, jak byla popsána ve dvanácté kapitole i jinde v této knize. Tito lidští tvorové nezakusili žádný jiný život než pouhý lidský život. Jejich život v tom speciálním intermediálním světě - než vstoupili do fyzického lůna svých lidských matek - byl v rámci lidských parametrů. Je proto otázkou, co se stane s lidskými tvory, až opustí planetu Nula, čili - podle vašeho výrazu - až umřou ? Situace s lidskými tvory po fyzické smrti jejich těl je daleko komplikovanější než s kýmkoliv jiným. Nezapomeňte, že v sobě mají typického lidského ducha a typickou lidskou duševnost. Vše, co postrádají, je vnější fyzické tělo.

Pokud si vzpomínáte, lidské tělo se zevně, ve svém vnějším zjevu, se příliš moc liší od jiných těl většiny sentientních entit kdekoliv v mezích tohoto zvláštního Vesmíru v multivesmíru. Nicméně obsahuje lidské hmotné tělo některé orgány, které v žádném jiném typu těl neexistují (na příklad orgány vylučování). Umístění orgánů toho těla se také liší, zvláště v struktuře mozku, propletení nervové soustavy, u sexuálních orgánů a hlasivek. Toto byla velmi závažná změna v lidském těle, provedená kvůli jeho akomodaci typickému a specifickému lidskému duchu a jeho lidské duševnosti.

Když jednou toto tělo přestane fungovat, lidský duch a jeho duševnost se z něho uvolní a pokračují ve svém životě. Avšak zde se objevuje problém. Lidský život a jeho duch a duševnost nemůže přetrvat v žádné jiné sféře ani atmosféře než ve své vlastní. Nemůže přežít nikde jinde. Naproti tomu se ani zničit nemůže. Není zničitelný žádný

sentientní život bez ohledu na to, v jakém stavu, formě a okolnostech. Život může změnit formu svého projevu, může se transformovat z jednoho stavu do druhého, ale nikdy se nemůže zničit. Protože lidský život je zvrácenou formou sentientního života, nemůže být zničen, bez ohledu na to, v jakém stavu zpitvoření je. Avšak tím, že má schopnost svobodně volit a měnit se, může se transformovat nebo - v negativní konotaci - může se transmogrifikovat.

Proces transformace či transmogrifikace není jednoduchý. Vyžaduje spoustu úsilí a času (slovo „čas“ je zde použito ve smyslu souvztažnosti s určitými duchovními stavy, jichž je třeba k provedení tohoto procesu. V této souvislosti není ho použito jako časového měřítka ve vašem pojetí času). Mezitím musí lidský duch a jeho duševnost někde přebývat.

V intermediálním světě duchů je speciální „záchytka“ (lepší termín v lidském jazyce neexistuje pro popsání této záchytné oblasti), přizpůsobená specificky podmínkám přežití lidského ducha a jeho duševnosti, dokud nebude ukončen proces transformace či transmogrifikace. Je to tato zvláštní oblast, do níž vcházejí všichni praví lidští tvorové nejdřív po své smrti, čili po opuštění planety Nula. Ani se nemusí říkat, že tato oblast zadržení je věru dobře izolována a separována od ostatních obyvatel toho světa. Komunikuje se s nimi pomocí speciálních, nepopsatelných ochranných prostředků.

V přítomné době je situace s lidskými tvory po jejich fyzické smrti podstatně jiná než bývala předtím. Změna v této situaci nastala po dokončení hybridizace a fúze lidského těla - masa v Absolutní přirozenosti Nejvyššího, který se stal povšechností Pána Ježíše Krista. Před dokončením procesu této fúze a hybridizace byl v Nejvyšším přítomen určitý stupeň separace některých lidských elementů. Nejvyšší používal lidského těla Ježíše Krista, aby se objevoval před lidskými tvory, kdy to bylo potřebné a nutné, ale přece jen byl ještě separován od Své Absolutní esence i Substance. Pokud tato separace existovala, byl úděl lidských tvorů jiný než je dnes. Ve stavu separace nemohlo dojít k žádné podstatné změně v lidském duchu a jeho duševnosti. Za takových separačních okolností jediná věc, jaká byla možná, bylo potlačení nebo uspání či zkrocení typické lidské přirozenosti. Avšak lidská šelma zůstala na živu, i když jakkoliv spící. Mohla by se však probudit či vyvolat nebo přivést do pozornosti kdykoliv. Nemůže se eliminovat či transformovat v něco pozitivního. Z tohoto důvodu existovaly až donedávna u lidských tvorů tři různé stavy po jejich fyzické smrti.

První byl v rámci pozitivního stavu. Ti lidští tvorové, co rozeznali negativnost, zlo a zfalšování typického lidského života a učinili vše, aby se zdržovali od jednání, působení, myšlení, chtění, záměrů a citění typicky lidských, a kteří s dobrým a kladným úmyslem se obrátili k Bohu, dostali povolení zformovat své vlastní nebe v rámci pozitivního duchovního světa nacházejícího se v tomto zvláštním vesmíru v lůně celkového multivesmíru. Tato lidská nebesa se výrazně lišila od všech jiných nebes. Ačkoliv byla povahy pozitivní, přece jen pro pokračující separaci lidských elementů v Nejvyšším byla oddělena a odloučena od zbytku Stvoření.

Spojení s jinými oblastmi Stvoření, jakožto i s jinými nebesy v rámci tohoto Vesmíru bylo zprostředkováno mediátory zvláště určenými Pánem Ježíšem Kristem, kteří byli trénováni, vybaveni a naděleni specifickými schopnostmi pro přežití v lidské atmosféře i sféře. Bylo-li třeba či zachtělo-li se lidskému tvorovi těchto nebes navštívit nějakou jinou sféru mimo lidská nebesa, vyžádalo si to podstoupit speciální proces příprav a přizpůsobení se. Tento proces mu dovoľoval dočasně vstoupit do té sféry a přežít tam tak dlouho, dokud účel návštěvy trval. Avšak v tom okamžiku, kdy účel té

návštěvy byl splněn, začali lidští tvorové - hosté i jejich hostitel pociťovat úzkost, což znamenalo, že nastal čas, aby opustili společnost jeden druhého. Z tohoto důvodu - ve většině případů - byli lidští tvorové na nebesích ohraničení ve svém komunikování a vztazích v mezích svých vlastních nebes. Ať se znovu opakuje: Tato situace s lidskými nebesy odrážela stav pokračující separace lidských elementů od povšečnosti Absolutní přirozenosti Nejvyššího, který nyní je Pánem Ježíšem Kristem.

Druhý stav lidských tvorů, jenž nastal po jejich fyzické smrti, byl v rámci intermediálního světa duchů. Ve skutečnosti měli lidští tvorové svůj vlastní mezisvět duchů, separovaný a izolovaný od jakýchkoliv jiných intermediálních světů, kde měli dovoleno formovat se ve společnosti, země, státy a organizace přesně tak, jak to činili za života na planetě Nula, dokonce zachovávali i jména svých zemí, měst, vesnic a planet. Nazývali svůj mezisvět planetou Zemí a z hlediska všech praktických účelů se jevila jako planeta, z níž přišli (planeta Nula, které oni říkali Země). Většina z nich pevně věřila, že žije na své původní fyzické planetě a ne v nějakém jiném světě.

Typ lidských tvorů, který se usadil v tomto světě, domnívající se, že jde o permanentní skutečnost, byli lidští tvorové, kteří v sobě měli silné tendence a sklony jak pro negativní, tak i pro pozitivní stav. Čili ti, jejichž odhodlání připojit se k jedné nebo k druhé straně nebylo jasně identifikováno či učiněno. Životní styl těchto lidských tvorů i s jeho důsledky byl náležitě vylíčen ve spisech Swedenborga.

Jakýkoliv lidský tvor, ať to byl někdo povahy pozitivní či negativní či nerozhodnuté, vstoupil po své fyzické smrti nejdříve do tohoto mezisvěta. Délka jeho pobytu v tom světě byla určena faktorem ztotožnění se s jedním ze stavů. Čím více bylo ztotožnění se stavem pozitivním, tím méně času strávil v tom světě a tím dříve se odebral do jednoho z lidských pravých nebes. Čím více se ztotožňovali s negativním stavem, tím méně se zdržovali v intermediálním světě a rychleji odcházeli do jednoho z lidských pekel. Čím méně identifikace bylo s oběma těmi stavy, tím déle zůstávali v mezisvětě duchů, a to až do té chvíle, kdy byla provedena volba a rozhodlo se pro jedno nebo druhé a kdy se pravá přirozenost toho kterého lidského tvora odhalila a projevila. Před dobou Swedenborga pobyt lidských tvorů v mezisvětě duchů byl možný po staletí. Po Swedenborgově době a až do nedávného zrušení lidského intermediálního světa pobyt nemohl trvat déle než třicet let (užije-li se lidských časových měřítek).

Třetí stav u lidských tvorů po jejich fyzické smrti byl v rámci negativního stavu. Lidští tvorové, kteří projevili nepřekonatelné tíhnutí k negativnímu stavu, se po krátkém pobytu v lidském intermediálním světě přidali k lidským tvorům s podobnou náklonností v nějakém z lidských pekel. Také v peklech tvořili lidští tvorové své vlastní společnosti a země, jež byly relativně separovány a izolovány od jiných pekel.

Takže, jak vidíte, nehledě na to, v jakém stavu lidští tvorové setrvali po jejich fyzické smrti, byli vždy separováni a izolováni. Jak bylo uvedeno výše, důvodem pro to je to, že je v samé povaze lidskosti být separován a izolován.

Vlastně vinou svých ohromných předsudků, pověřivosti a zaujatosti, nepřáli si lidští tvorové moc se stýkat s někým jiným než se sobě podobnými (vyjma tak zvané misionáře, kteří se vždy snažili navštěvovat jiné společnosti s tím, aby je obrátili na lidskou náboženskou víru).

Bylo vždy nesmírně těžké pro lidské tvory připustit fakt, že nejsou preferovanou, zvláštní a nadřazenou sortou. Považující a shledávající sami sebe se za preferované,

zvláštní a nadřazené, odmítají jiné nebo se dívají z patra na všechny ostatní, jako na něco méněcenného ve srovnání se sebou.

V pozitivním stavu lidských nebes byl takový postoj zkrocen, ale vždy číhal zpod potlačené a dřímající kondice. Stálo to mnoho úsilí a práce pro lidské anděly a andělské duchy, aby se tato tendence držela pod kontrolou. Ovšem, jsouce takové povahy, lidští tvorové mají nezřízenou schopnost se svou chvástavou drzostí odstrkovat každého, kdo je jiný. Proto nikdo ve Stvoření ani v zóně vymístění nebyl příliš horlivý stýkat se s lidskými tvory tak, či onak.

Jak si vzpomínáte, bylo již dříve řečeno, že hned první věci, co se lidští tvorové snažili dělat, kdykoliv někoho potkávali v životě po lidském životě, bylo obracet dotyčného na svou lidskou víru, vlastní způsob a styl života. Nedošlo-li u té entity ke konverzi, čemuž vždy tak bylo, pak lidští tvorové ji zatracovali do pekel, ač sami se nacházeli v peklech (měli za to, že měli moc na zatracování). Každý se vyhýbal projevům lidského chování, jak jen bylo možno.

Tato situace u lidských tvorů existovala tedy donedávna. Když jednou došlo k eliminaci stavu separace a izolace lidských elementů od Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista a po té, co tyto elementy podstoupily fúzi v povšečnosti Jeho/Její Absolutní přirozenosti, mohl započít proces buď transformace, nebo transmogrifikace. Duchovní princip požaduje, aby jakýkoliv proces této povahy byl odvozen z pozice unifikace a jednotnosti. Je pouze logické usoudit, že je naprosto nemožné jednat ve stavu separace a izolace, ze stavu odloučenosti a oddělenosti. Pokud takový stav existoval, nemohla nastat žádná opravdová transformativní činnost.

Stav separace a izolace nemůže transformovat izolovaný a separovaný stav. Jediné, co může učinit, je udržovat ten stav odloučenosti a oddělenosti do nekonečna. Z toho důvodu, pokud ten stav existoval, bylo lidským tvorům dovoleno zůstat lidskými tvory, separovanými a izolovanými od všech ostatních, ve všech svých stavech, okolnostech a situacích.

Jistě, tato situace nemohla být tolerována na věky. Pokud existuje stav separace a izolovanosti, existuje i negativní stav. Je to životem negativního stavu. Prvním krokem v procesu eliminace negativního stavu je odstranění lidské odloučenosti a oddělenosti pomocí transformace a obdarování lidských tvorů takovým typem života, který by vedl k sjednocení a jednotě. Sjednocené elementy v Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista tento proces nyní umožňují.

Jak víte, jenom Pán Ježíš Kristus může podniknout tak enormní a neobyčejný proces. Nicméně ani v lidském životě není nic příliš obyčejného. Ale pokud separace lidských elementů od Pána Ježíše Krista pokračovala, žádná akce nemohla být v tomto ohledu podniknuta. Jakýkoliv pokus tak učinit za okolností separovanosti, by vedl ve skutečnosti k vyhlazení lidských tvorů. Důvodem toho je fakt, že bez lidských elementů v Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista žádný lidský tvor by nemohl přežít Čistou Božskou sféru ani na zlomek vteřiny. Pamatujte si, že lidský život není schopen vést k žádné jiné formě života. Jakákoliv jiná forma a projevoování života je smrtonosná a jedem pro lidský život. Vyčištěné a zbožštěné lidské elementy v Pánu Ježíši Kristu Mu/Jí dovolují přiblížit se k lidským tvorům kdykoliv, za jakýchkoliv okolností, stavu a místa bez nebezpečí pro ně a započít proces jejich úplné transformace a nadělení odlišným životem.

První fáze procesu této transformace a životního obdarování začíná v lidských nebesích duchovního světa. Byla zakončena dnes, k tomuto datu. Všichni lidští

tvorové těch nebes ze své svobodné vůle a volby byli transformováni a osvobozeni od typické lidské přirozenosti a integrováni v povšechnosti ostatního Stvoření. Nejsou již odloučeni ani odděleni od nikoho ve Stvoření. S tímto novým životem obdržela jejich nebesa nový typ atmosféry, která uschopňuje kohokoliv k tomu, aby mohl vstoupit do jakýchkoliv jiných míst, stavů a podmínek bez potřeby příprav či mediace.

Druhá fáze začíná právě nyní v intermediálním světě duchů, kde se lidským tvorům naskytá možnost volby buď vstoupit do Nové školy, kde by se podrobili procesu této transformace a životního obdarování, anebo se odebrat do jakéhokoliv lidského pekla podle vlastního výběru. V reakci na tyto obrovské revoluční změny, jež se odehrály u lidí i jiných, mají pekla teď také dovoleno pokračovat ve svém usilování v tomto ohledu.

Od této chvíle jsou všichni lidští tvorové v příslušných peklech úplně transmogrifikováni a obráceni v tvory opravdu pekelné, jejich pekla již nejsou nepřístupná pro nikoho. Proces transmogrifikace lidských tvorů v peklech je nutným krokem k tomu, aby se povaha negativního stavu mohla plně a dokonale odhalit.

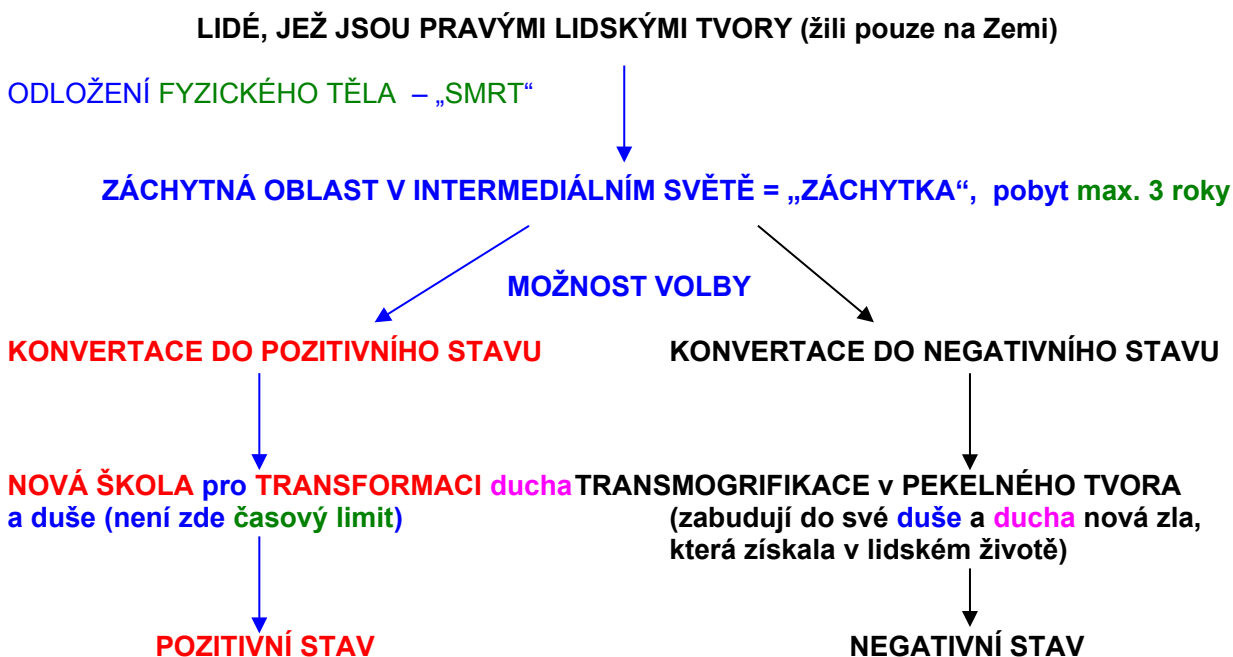
Pokud si vzpomínáte, bylo před několika týdny zjeveno, že pekla pseudotvůrců byla otevřena, takže mohou vycházet a připojovat se k členům v jiných peklech. Jejich prvním činem hned po vypuštění bylo transmogrifikování lidských tvorů v příslušných peklech, aby tak pekla mohla docílit své vlastní pseudounifikace. Pouze pseudotvůrci měli znalost, jak provést proces transmogrifikace a pseudounifikace. Pekla potřebují dosíci své vlastní pseudounifikace jako odpovědi na ty ohromné změny, k nimž docházelo v pozitivním stavu. Aby mohli účinně pokračovat ve svém boji proti pozitivnímu stavu a všem jeho fundamentálním změnám, potřebují tuto dočasnou unifikaci.

Za nyní existujících okolností, jakmile lidský tvor umře a opustí planetu Nula, je umístěn do záchytné oblasti v intermediálním světě. Trvání pobytu v té oblasti zadržení pro kohokoliv nemůže být delší než tři roky, počítá-li se podle elementů lidského času. Během těch tří let každý lidský tvor dostává možnost volby pro konvertování do pozitivního stavu tím, že vstoupí v Nové škole do zvláštního oddělení, specializujícího se na lidské záležitosti. V Nové škole je proces jejich transformace a životního obdarování započat Pánem Ježíšem Kristem a Jeho/Jejími asistenty. Neexistuje žádný časový limit pro jejich pobyt v Nové škole. Jedinec tam zůstává tak dlouho, jak je třeba, aby tento proces byl dokonán účinně, úspěšně a natrvalo. Různí lidští tvorové mají různý stupeň identifikace s typickým lidským životem. Čím stupeň ztotožnění je větší, tím je delší pobyt, během kterého je konána namáhavější a složitější práce. A více verza: Čím menší identifikace, tím lehčí a rychlejší je proces.

Odmítnutí konverze do pozitivního stavu a vstoupení do Nové školy znamená, že se zvolilo vstoupit do jednoho z pekel, kde je každý lidský tvor transmogrifikován v pekelného tvora.

Takže od tohoto okamžiku nikomu z lidského plemene planety Nula po odchodu z této planety není dovoleno zůstat typicky lidským déle než tři roky, jak to souvztáhá s lidským planetárním časem. Tato situace je velice závažným pokročením v procesu totální a dokonalé eliminace negativního stavu a mrtvého života všech pekel a plodu jejich fabrikace - lidského života.

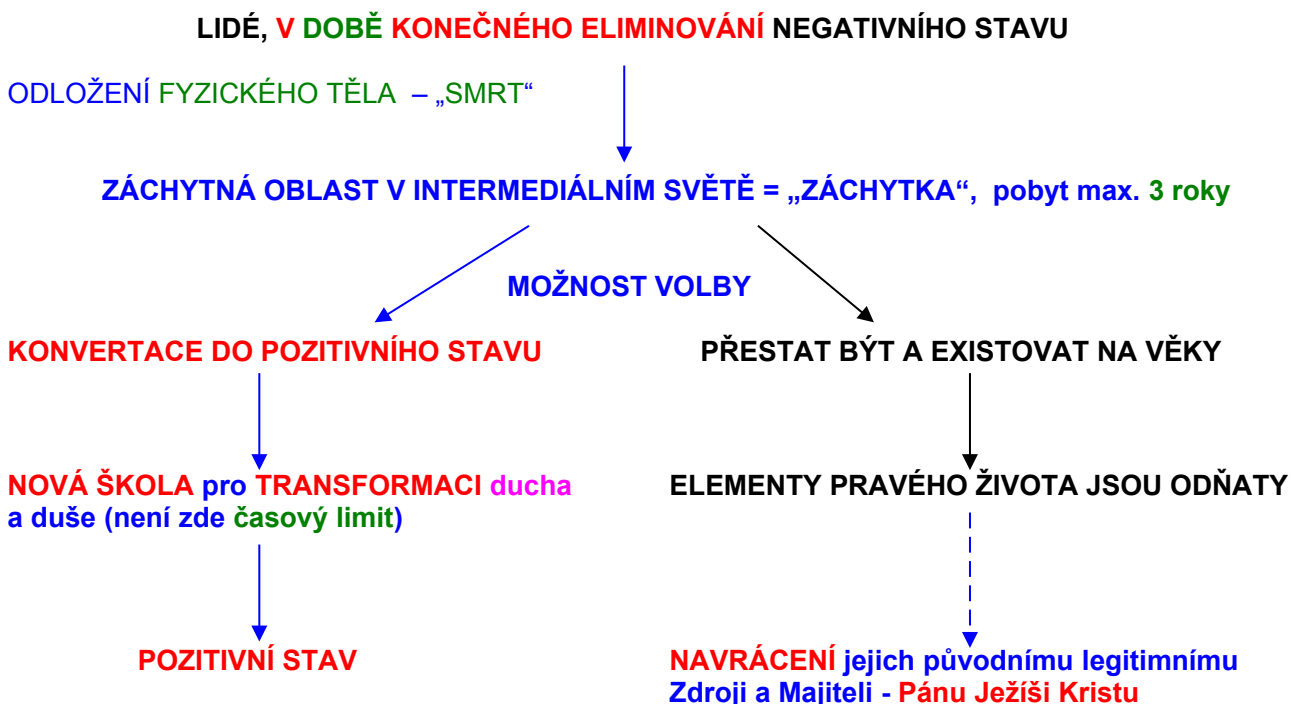
Schéma 3

Při pohledu na tato fakta, krátce zjevená v této kapitole, je zřejmé, že lidský život je dočasným a přechodným děním. Je-li jednou eliminován negativní stav, nezbude nic, co by napájelo trvání lidského života. Vždyť - ať se to znovu zopakuje - lidští tvorové a jejich život jsou produktem negativního stavu. Všichni lidští tvorové, kteří ještě budou přítomni na planetě Nula v době konečného eliminování negativního stavu (bude-li tehdy život v jakékoliv formě a stavu vůbec ještě zjevný na vaší planetě) i budou-li kdekoliv a v jakémkoliv čase jinde (v údobí přidělených tří let), budou se účastnit posledního soudu. Tenkrát se jim poskytne možnost konečné volby, zda konvertovat do pozitivního stavu a zanechat za sebou typický lidský život, anebo přestat být a existovat na věky. Jestliže kdokoliv z lidských tvorů jakousi náhodou odmítne dokonce i tehdy konvertovat do pozitivního stavu, budou mu elementy pravého života původně příšlé z ukradeného života pozitivního stavu odňaty a ve vyčištěné, očištěné a „vydýmené“ kondici navraceny jejich původnímu legitimnímu Zdroji a Majiteli - Pánu Ježíši Kristu. Aktem tohoto odnětí obrátí se tací lidští tvorové a vlastně kdokoliv jiný automaticky v absolutní nicotu. Jak si vzpomínáte, je život v jakékoliv formě a podmínkách živý a žijící jenom díky elementům života, jenž původně vzešel z Pána Ježíše Krista. Žádný jiný život není možný, nehledě na to, jak hodně jsou tyto elementy zvrácené, zfalšované, zpitvořené či zmrzačené.

Schéma 4

Tímto posledním aktem skončí natrvalo tento typický, neobyčejný, nemožný a specifický život i jeho historie. Samozřejmě budou všechny zkušenosti lidského života od okamžiku jeho fabrikace až do momentu jeho eliminace zachovány na věčnost v multiverzalitě povšečnosti nazývajících se jezero ohně a síry. Zachování těchto zkušeností bude nutné pro věčné poučování všech, co budou stvořeni po tomto časovém cyklu. Jelikož tvoření nových sentientních entit a jejich rozličných životních forem je nepřetržité na věky, je očividné, že je nutno zachovat tyto zkušenosti na věčnost pro jejich poučení.

„Má-li kdo uši k slyšení, ať slyší, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole.“